

1920, 491-2).

Intellecció. Intellectivitat. Intellectualitat [Llull]; *intellectualisme; intellectualista. Intellectuejar; intellectuïtat. Intelligibilitat. Inintelligent. Inintelligible* [Lab. 1840]; *inintelligència.*

¹ «Donne ch'avete *intelletto* d'amore», v. 1 de la 1.ª *Canzone*; i *Purgatorio* xxiv, 51.

Intemerat, V. temerari. Intemperància, intemperant, intemperat, intempèrie, V. trempar. Intempèstiu, -ivitat, V. temps. Intenció, intencionadament, intencional, intencionat, intendència, intendent, intens, intensament, intensificar, -able, -ador, intensitat, intensiu, intent, intentar, V. tendir. Inter, V. entre. Inter- prefix que indica interposició o reciprocitat (s'han omès alguns dels menys usats entre els mots que s'hi han format, quan llur sentit no es diferencia, del del mot primitiu, més que en aquest matís) *Intercadència, V. cadència (CAURE)*

INTERCALAR, v., pres del ll. *intercalare* id. □ 1.ª doc.: Lab. 1840.

«Collocar una cosa entremig d'altres», Fontserè (*CiFiNat.*, s. v.). Anteriorment només s'havia usat l'adjectiu *intercalar* (pron. amb *-r sensible*), que el *DAG.* ja registra en el S. XVIII i figura en el *Belv.*

DERIV.: *Intercalació* [Belv.]. *Intercalable.*

Intercanvi, intercanviar, V. canviar. Intercedir, V. cedir. Intercepció, interceptar, interceptor, V. concebre. Intercessió, intercessor, V. cedir. Intercís, V. decidir. Interclús, V. cloure. Intercolumni, V. columna. Intercostal, V. costa. Intercutani, V. cutis. Interdental, V. dent. Interdependent, -ència, V. penjar. Interdicció, interdicte, interdir, V. dir. Interès, interessant, interessar, -ssat, V. ésser. Interfecte, interfector, V. fer. Interferència, interferir, V. preferir. Interfet, V. fer. Interfoliaci, interfoliar, -iat, V. full. Interi, interim, interinitat, interior, interioritat, V. entre. Interjacent, V. jeure. Interjecció, interjectiu, V. gitar. Interlineació, interlineal, interlinear, interlínia, V. línia. Interlocució, interlocutor, interlocutori, V. loquaç. Interludi, V. ludibri. Interluni, V. lluna. Intermedi, intermediar, intermediari, intermig, V. mig. Interminable, V. terme. Intermissió, intermitència, intermitent, V. metre v. Intern, internació, V. entre. Internacional, internacionalisme, V. nació (NÉIXER). Internar, internat, V. entre. Internodi, V. nus. Interpellació, interpellador, interpellar, V. apellar. Interpolador, interpolar, V. polir. Interposar, interposició, V. pondre

INTÈRPRET, pres del ll. *intèrpres*, -ëtis, 'mitjançer', 'intèrpret'. □ 1.ª doc.: 1695.

Lacav. admet com a igualment usats «*interpretador*, *lo qui interpreta, interprete*» (i també registra aquest, remetent a *faraut*). És ben fals, almenys pel que fa al Princ., que «en l'ús quotidià predomina la forma castellana *intérprete*» (*AlcM*); ben al contrari a penes he sentit mai un disbarat tan grosser.

Poli-psitacistes d'hotel palmèsà? La pronúncia *intèrprat* és moneda corrent pertot. El fet és que en l'ús romànic català, el mot pres del primitiu ll. *interpret* trigà a ser acceptat i hom s'accontentava amb *interpretador* (únic admès encara per Busa-N.), i com que Lacav., sempre bastant afrancesat, el posa en la forma francesa, els seus successors vuitcentistes no gosaven canviar-ho.

DERIV.: Llull deplora que «los cardenals --- no posen --- religioses e bons hòmens qui aprenen diverses lenguatges per tal que participen ab aquelles gentes que ls entenen, e que ls preÿquen sens altres *interpretadors*» (*Blanq.* II, 195.21); «Sen Paul --- es-se-n anat a Jhesuchrist --- jamés no l'escriurà --- plega los libres de les profetes e senya sobr' éls, que no avem negun *interpretadors* de paraules», *VidesR.*, 135v1 (traduint *interpretem*, 386.14). I l'abstracte *interpretació* (*entre-*) ja consta de mj. S. XIII, parlant de la que donà Eva de les ordres de Déu: «Mays vuyl de mon missatge / bell respòs ses re far / --- / Diables fé, duptan / *entrepretació* / Eva, adoncs gran dan / —prin la mellor rasó», Guillem de Cervera (*Proverbis*, 413b), és a dir 'pux que dels dubtes d'Eva sobre la interpretació vingueren llavors grans danys, fets pel diable, tu <no dubtis i limita't a> prendre la raó millor'; el *DAG.* i *AlcM* donen testimonis de la forma moderna *interpretació* en el *Libre de Collacions* (c. 1400), en Roís de Corella i en un doc. de 1330; «*interpretació*, en grec: herminia», Busa-N. 1507 (D-II-6).

Del verb mateix trobem, en aquells diccionaris, un exemple de 1313 en la variant *enterpretar*, que també és la d'un text jurídic tortosí de 1431 («declarar e *enterpretar*», *BABL* XI, 424), *interpretar* ja el 1330 i en un document de confraries de c. 1340-50 (*CoDoACA* XI, 185), en Busa-N. («~ en altra llengua --- ~ declarant: *interpretare*»); i en JRoig: «Cert bé prevéu / Déu què seria: / ab maestria / imposà nom: / Adam a l'hom, / Eva a la dona; / Adam 'camp' sona / 'vermell' o roig; / Eva, 'mal goig, / maldició, / perdició / e remor d'ossos, / boca e mossos, / plor' se *interpreta*; / segons la letra / per Déu manada, / li fon manada / --- / ley prou laugera / ---» (*Spill*, 10355, forma donada per les dues edicions més antigues i confirmada per la rima). *Interpretador* adj. usat per BMetge amb el valor de participi d'obligació, ll. *interpretanda*; o sigui quasi igual que *interpretable. Interpretatiu.*

Interregne, V. rei. Interrogació, interrogador, interrogant, interrogar, interrogatiu, interrogatori, V. rogativa. Interrompre, interrupció, interruptor, V. rompre. Intersecar, intersecció, V. segar. Interstici, V. estar. Interurbà, V. urbs. Interval, V. vall m. Intervenció, intervenir, interventor, V. venir. Interversió, intervertir, V. vessar. Interviu, interviuar, V. veure. Intestat, V. testar. Intestí, V. entre. Intestia, V. testar. Intestinal, intím, intimació, intimar, V. entre. Intimidació, intimidar, V. témer. Intimitat, V. entre. Intítular, V. títol. Intocable, V. tocar. Intolerable, intolerància, intolerant, V. tolerar (TOLIR-